

VOJTĚCH DLASK
ZA BUKEM / QUITE NEAR (2013)

"The doors of heaven and hell are adjacent, and identical:

both green, both beautiful. Take care, Adam! Take care!"

Nikos Kazantzakis, The Last Temptation of Christ

"Za bukem" - „just behind the beech” - is a Czech idiomatic expression for closeness, but also for an obscure, hidden place, while it also evokes nature. The entire quartet is based on the idea of close adjacency of beauty and terror – be it in the specific image of Kazantzakis adjacency or more personal reminiscences of the author. Music of this string quartet formed relatively quickly in late 2013 and 2014, preceded by a longstanding genesis of the material. This began from the rhythms (voices often arise in multiple rhythms) to define a melodic theme. „Za bukem” is written in a miniaturized two-part form with a hint of reprise. Miniaturization is most evident in the alto solo, which itself carries a meaning

similar to a haiku and which forms a crown of the entire form. The most important compositional methods are not mathematical principles (though they appear in intervallic structures of harmonic cadenzas in the first part), but an aesthetic play with proportions, with their stretching, overlapping with symmetries and their return to asymmetry, allusions to familiar intonations, which lead the listener's ear elsewhere, and somehow familiar harmonic sequences that are deceiving – like the shape of a carving which adapts itself to the irregularities in the growing of the wood, or like a shining face which is suddenly changed by one small shadow in facial muscles. The aesthetics of „Za bukem” is reminiscent of Art Deco ornaments, mutually misshapen inside a regular, or even stern pattern. „Za bukem” consistently avoids dissonance and aims to become "Tafelmusic" that may hide an entire cave of meaning behind itself. „Za bukem” is not a structural game or abstraction, it is rather a portrait and still more a narration game and the

recording of an authentic inner voice - without nebula, without abstractions, but with the purism of what really sounded inside. "Sing for yourself" instead of "sing something new". However, at certain moments, this „game” also comes close to the extreme of its own banality, thus wanting to reflect it and feel humbled by it.

VOJTĚCH DLASK (1979), graduated at Janáček's Academy of Music and Performing Arts in Brno in the class of František Gregor Emmert. Dlak completed internships in Lithuania (Mažulis, Balakauskas Kutavičius), Estonia (Korvits) and Slovakia (L. Burlas the elder). He gained a Ph.D. with the dissertation on the symbolism in art and musical symbolism. He lives as a freelance composer, composer of theater music, music journalist, musical editor, literary editor, keyboardist, teacher and dramaturge. His composition Cuartas Moradas for Alto and Chamber Orchestra was awarded in the Generace composition contest and his incidental music for Mickiewicz's drama Dziady won Alfred Radok's Price.

Selection of compositions:

Hearth Furnace (2005) (20') for large orchestra and children's choir

Missa Parodia (2007) (50') cycle of cantatas for chamber orchestra and three voices

Whore Pieces (2010) (15'), piano cycle with obliged singing and non obliged percussion
Broken where Rainbow Spans (2013) (25') for chamber orchestra and chamber choir
Krapp Trio (2015) (20') for oboe, clarinet, bassoon and EA recording
Baissers de Querelle (2016) (15') for voice and instruments

www.vojtechdlask.cz

*„Dveře do nebe a do pekla leží těsně vedle sebe,
oboje zelené, oboje krásné. Dávej pozor Adame, dávej pozor!“
Nikos Kazantzakis, Poslední pokušení Ježíše Krista*

„Za bukem“ je v češtině idiomatické vyjádření pro blízkost, a zároveň pro zasutost - schovanost, a zároveň evokuje přírodu. Celý kvartet je nesený představou blízké přítomnosti krásy a děsu – ať už v konkrétních obrazech přírody Jizerských hor – autorova domova – pohlcované postupně divokou „východo-kapitalistickou“ zástavbou, volnosti uprostřed přírody se psem spolu s představou jeho brzké smrti („zakopaný pes“ je další z idiomů otáčejících se okolo skladby – znamená v češtině místo nejosobnější, někdy až tajené). Tyto představy pak mají básnické vyjádření v Kazantzakisových slovech o příležitosti vstupů do ráje a pekla. Hudba kvartetu vznikla poměrně rychle na přelomu let 2013 a 2014, předcházela jí ale letitá geneze materiálu, která se odvíjela od rytmiky (hlasy plynou často v násobných rytmech) až k definování melodiky tématu a celku formy. Kvartet je psán v miniaturizované dvoudílné formě s náznakem reprízy. Miniaturizace se nejvíce projevuje v altovém sólu, které samo o sobě nese zhuštěný význam podobný formě haiku a tvoří korunu formy. Nejpodstatnější na kompoziční metodě nejsou matematické zákonitosti (byť ty se objevují třeba v intervalových strukturách kadencí první části), ale estetické hry s proporcemi, s jejich protahováním, překrýváním, se symetriemi a jejich obratem do asymetričnosti, aluze na známé intonace, které zavedou posluchače jinam a sluchu známé harmonické posloupnosti, které znejistí – jako kdyby se tvar řezby přizpůsoboval nepravidelnému růstu dřeva, jako kdyby se na mimice rozzářené tváře kmitl jedním malým hnutím stínu. Estetika Za bukem může připomínat Art Deco: ornamenty, jejich vzájemná vychýlení při celkově pravidelném, až strohém dojmu. Esteticky se Za bukem důsledně vyhýbá disonancím a směřuje k „Tafelmusik“, která za sebou ale může mít vyhloubenu jeskyni významu. Za bukem není hrou struktur ani abstrakcí, je spíš portrétem anebo ještě spíš hrou narace a zaznamenáváním autentického vnitřního hlasu – bez mlhoviny, bez abstrakcí, v purismu toho, co uvnitř opravdu znělo. „Zpívat za sebe“ místo „zpívat nově“. A ta „hra“ se občas dostává i k pólu zachycení vlastní banality a přeneseně k pokoře z ní.

VOJTĚCH DLASK (1979) vystudoval Janáčkovu Akademii múzických umění u Františka Gregora Emmerta, studijní pobyty absolvoval v Litvě (Mažulis, Balakauskas, Kutavičius), v Estonsku (Korvits) a na Slovensku (Burlas st.). Ve své disertaci se zabýval symbolem v umění a hudebním symbolismem. Žije ve svobodném povolání střídavě jako autor divadelní hudby, hudební publicista, redaktor, literární redaktor, klávesista, pedagog a hudební dramaturg. Oceněny byly jeho kompozice Cuartas Moradas pro alt komorní orchestr (skladatelská soutěž

Generace) anebo hudba k Mickiewiczovu dramatu Dziady (laureát Ceny Alfréda Radoka).

Výběr z kompozic:

Nístěj peci (2005) (20') pro velký orchestr a dětský sbor

Missa Parodia (2007) (50') cyklus kantát pro komorní orchestr a tři hlasy

Kurví kusy (2010) (15'), klavírní cyklus s obligátním zpěvním sólem a nepovinným sólem bicích

Prasklá kde duha se klene (2013) (25') kantáta pro komorní orchestr a sbor

Krapp Trio (2015) (20') pro hoboj, klarinet a fagot s EA stopou

Baissers de Querelle (2016) (15') pro hlas a komorní soubor

www.vojtechdlask.cz